

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — A Oy

(Sprawa C-123/11) ⁽¹⁾

(Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Połączenie spółki dominującej z siedzibą w danym państwie członkowskim ze spółką zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim — Możliwość odliczenia przez spółkę dominującą strat spółki zależnej wynikających z działalności owej spółki zależnej — Wykluczenie spółek zależnych niebędących rezydentami)

(2013/C 114/10)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 49 TFUE i art. 54 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Krajowe przepisy podatkowe — Połączenie spółki dominującej mającej siedzibę w danym państwie członkowskim ze spółką zależną, która zakończyła swoją działalność w innym państwie członkowskim — Możliwość odliczenia przez spółkę przejmującą, w państwie członkowskim jej siedziby, całości strat pochodzących z działalności spółki przejmowanej w innym państwie członkowskim

Sentencja

1) W okolicznościach postępowania głównego art. 49 TFUE i 54 TFUE nie stoją na przeszkodzie przepisom krajowym wykluczającym możliwość odliczenia przez spółkę dominującą — dokonującą połączenia ze spółką zależną mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, która zaprzestała działalności — od dochodu podlegającego opodatkowaniu strat poniesionych przez ową spółkę zależną w latach podatkowych poprzedzających połączenie, chociaż przepisy krajowe przyznają taką możliwość, gdy połączenie jest dokonywane ze spółką zależną będącą rezydentem. Tego rodzaju przepisy są jednak niezgodne z prawem Unii, jeśli nie dają spółce dominującej sposobności wykazania, że spółka zależna niebędąca rezydentem wyczerpała możliwości uwzględnienia swych strat oraz że nie istnieją możliwości ich uwzględnienia w państwie jej siedziby w przyszłych latach podatkowych przez nią samą albo przez osobę trzecią.

2) Zasady obliczenia strat spółki zależnej niebędącej rezydentem dla celów ich przejęcia przez spółkę dominującą będącą rezydentem w ramach operacji tego rodzaju jak operacja sporna w postępowaniu głównym nie powinny stanowić nierówności w traktowaniu w porównaniu do zasad obliczania mających zastosowanie, gdyby owo połączenie zostało dokonane ze spółką zależną będącą rezydentem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Manfred Beker, Christa Beker przeciwko Finanzamt Heilbronn

(Sprawa C-168/11) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy — Dochody kapitałowe — Umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania — Dywidendy wypłacane przez spółki mające siedzibę w państwach członkowskich i w państwach trzecich — Określenie maksymalnej wysokości zaliczenia podatku pobranego u źródła za granicą na poczet krajowego podatku dochodowego — Brak uwzględnienia wydatków osobistych i związanych z trybem życia — Względy uzasadniające)

(2013/C 114/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Manfred Beker, Christa Beker

Strona pozwana: Finanzamt Heilbronn

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 56 WE — Przepisy krajowe w dziedzinie podatku dochodowego od osób fizycznych umożliwiające odliczenie podatku uiszczanego zagranicą jedynie od części krajowego podatku dochodowego odnoszącej się do dochodów zagranicznych — Metoda określania tej części krajowego podatku dochodowego skutkująca proporcjonalnym przypisaniem wydatków i obciążeń nadzwyczajnych podlegających odliczeniu również od przychodów zagranicznych, co prowadzi do odpowiedniego zmniejszenia maksymalnej kwoty odliczenia podatków zagranicznych

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienie to stoi na przeszkodzie przepisowi państwa członkowskiego, na mocy którego w ramach systemu mającego na celu ograniczenie podwójnego opodatkowania, w przypadku gdy podatnicy podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, od zagranicznych dochodów płacą w państwie, z którego te dochody pochodzą, podatek odpowiadający podatkowi dochodowemu pobieranemu przez rzeczony państwo członkowskie, zagraniczny podatek zostaje zaliczony na poczet podatku dochodowego w tymże państwie członkowskim, w taki sposób, iż podatek dochodowy należny tytułem dochodów podlegających opodatkowaniu w tym państwie członkowskim — włącznie z dochodami zagranicznymi — jest mnożony przez stosunek tych zagranicznych dochodów i sumy dochodów, przy czym w sumie tej nie są uwzględniane wydatki szczególne i nadzwyczajne obciążenia jako wydatki związane z trybem życia lub z sytuacją osobistą i rodzinną.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgia) — RVS Levensverzekeringen NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-243/11) (¹)

(Ubezpieczenia na życie — Roczny podatek obejmujący transakcje ubezpieczeniowe — Dyrektywa 2002/83/WE — Artykuł 1 ust. 1 lit. g) i art. 50 — Pojęcie „państwa członkowskiego zobowiązania” — Zakład ubezpieczeń z siedzibą w Niderlandach — Ubezpieczający, który zawarł umowę ubezpieczenia w Niderlandach i przeniósł miejsce stałego pobytu do Belgii po zawarciu umowy — Swoboda świadczenia usług)

(2013/C 114/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RVS Levensverzekeringen NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Wykładnia art. 50 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345, s. 1) — Uregulowanie krajowe poddające umowy ubez-

pieczenia rocznemu opodatkowaniu w przypadku ryzyka umiejscowionego w Belgii z uwagi na miejsce stałego pobytu ubezpieczonej osoby fizycznej albo siedzibę ubezpieczonej osoby prawnej — Zakład ubezpieczeniowy z siedzibą w Niderlandach, nieobecny w Belgii, z wyjątkiem jednego z jego ubezpieczonych, który wyemigrował do Belgii po zawarciu umowy — Miejsce opodatkowania — Artykuły 49 i 56 TFUE — Ograniczenia

Sentencja

Artykuł 50 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby państwo członkowskie pobierało podatek pośredni od składek ubezpieczenia na życie płaconych przez ubezpieczających będących osobami fizycznymi, którzy mają miejsce stałego pobytu w tym państwie członkowskim, jeżeli dane umowy ubezpieczenia zostały zawarte w innym państwie członkowskim, w którym rzeczeni ubezpieczający w dacie zawarcia mieli miejsce stałego pobytu.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 lutego 2013 r. — Republika Portugalska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-246/11 P) (¹)

(Odwołanie — Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) — Rozporządzenie (EWG) nr 2052/88 — Artykuł 13 ust. 3 — Rozporządzenie (EWG) nr 4253/88 — Artykuł 21 ust. 1 — Dotacja globalna na inwestycje lokalne w Portugalii — Zmniejszenie pomocy finansowej)

(2013/C 114/13)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues i A. Gattini, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, A. Steiblytè i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie T-387/07 Portugalia przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C(2007) 3772 z dnia 31 lipca 2007 r. w sprawie zmniejszenia pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dotyczącej dotacji globalnej na pomoc w zakresie inwestycji lokalnych w Portugalii na podstawie decyzji Komisji C(95) 1769 z dnia 28 lipca 1995 r.